

İsa çarmıhta öldü mü?

İsa'nın çarmıha gerilmesine
ilişkin Kur'an'ın dedikleri
sınavı başarıyor mu?

İsa'nın yeryüzündeki hizmeti sona erdikten yaklaşık 600 yıl sonra Muhammed Mekke'de vaaz etmeye başladı. Allah'ın yeni ve aynı zamanda son elçisi olduğuna emindi. İsa'nın dünyadan nasıl ayrıldığına ilişkin açıklamasını Kur'an'da, Nisa Sûresi 4:157-158'de okuyabiliriz.

157. ve "Biz Allah'ın peygamberi, Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bu konuda kesin bir şüphe içindedirler. O hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesin olarak öldürmediler.

158. Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu olay böylece yeterince açıklanmış gösteriliyor. İsa ne öldürüldü ne de çarmıha asıldı. Allah onu kendine kaldırmıştır!

Durum bu kadar açıksa bu yazıya ne gerek var? Sûre 4:157-158 dikkatlice incelendiği zaman bazı temel sorular ortaya çıkıyor. İşte, aşağıdaki soruları yanıtlamak gerek.

- **Olayın gidişine ilişkin sorular**
- **Tarihi kanıtlara ilişkin sorular**
- **Kur'an'ın bu konudaki bilgisine ilişkin sorular**
- **Olayda etkin olan Allah'a ilişkin sorular**

1. Olayın gidişini nasıl hayal etmek gerek?

Kur'an'ın 6236 ayetleri arasında yalnızca Nisa Sûresi 4:157-158 konumuza açıklık getiriyor. Değerlendirme yaparken sadece bu ayetleri bilgi kaynağı olarak kullanırsak, fazla ileriye gidemeyiz.¹ Bu durumda örneğin şu sorular kesin bir cevaptan yoksun kalır:

■ **Çarmıha gerilen kişi gerçekten kimdi? Allah'ın İsa'ya benzettiği bir başkası mı? Havâîlerden bir gönüllü mü? Yoksa İsa'ya ihanet eden Yahuda mı? Ya da başka bir kişi mi?**

■ **Yoksa İsa'yı gerçekten çarmıha gerdiler, fakat onu sadece bayılmış halde çarmıhtan indirdiler ve kendisi sonra yine ayıldı mı?**

■ **Allah İsa'yı diri olarak göğe mi kaldırdı? Yoksa Allah İsa'nın doğal bir ölümlle ölmesini sağlayıp onu bu yoldan kendine mi kaldırdı?**

Böyle sorulara yanıt bulabilmek için mutlaka daha fazla bilgiye ihtiyacımız var.

Olup bitenleri seyretmiş görgü tanıklarına neden sormuyoruz?

Aslında en güvenilir görgü tanıkları İsa'nın imanlı havâîleri olacaktı. Fakat İsa tutuklandığı anda hepsi kaçtılar (bkz. İncil, Markos 14:50). Durum öyleyken havâîler çarmıhla ilgili olayı tamamen kaçırıp hiçbir şey göremediler mi? Hayır! Çünkü havâîler daha sonra geri döndüler.

Havâîlerin ikisi başkâhin Kayafa'nın avlusunda görevlilerin İsa'yı nasıl aşağıladıklarını gördü (bkz. İncil, Luka 22:54-64; Yuhanna 18:15-27). Annesi Meryem, teyzesi Salome, başka iki bayan havâîsi ve havâî Yuhanna, İsa'nın çarmıhının dibine kadar yaklaşılmaya cesaret ettiler. İsa ölmeden önce onlara hitap

¹ Hadisler de bu konuda bize yardım etmiyor, çünkü Muhammed'in Nisa Sûresi 4:157'i yorumlayıp açıkladığını ashabından hatırlayan olmadı.

etti bile (bkz. İncil, Yuhanna 19:25-26). Bütün diğler havârîler olayı belirli bir mesafeden izlediler (bkz. İncil, Luka 23:48-49).

Havârî Matta görgü tanığı olarak şunu bildirdi:

“Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında [...] (Romalı) Askerler O’nu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek gıysilerini aralarında paylaştılar [...] İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.”

(İncil, Matta 27:22-32. 50)

Görgü tanığı olan havârî Petrus’un şahitliği şudur:

“Ey İsraililer, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa [...] yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz. Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O’nu diriltti [...] biz hepimiz bunun tanıklarıyız.”

(İncil, Elçilerin İşleri 2:22-24. 32)

Görgü tanığı havârî Yuhanna’nın ifadesi şöyledir:

“Bunun üzerine (Romalı Vali) Pilatus İsa’yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti [...] Askerler İsa’yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası İbrance’de Gulgota denilen yere çıktı. Orada O’nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler [...] İsa şarabı tadınca, “Tamamlandı!” dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti [...] Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa’yla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacıklarını kırdılar. İsa’ya gelince O’nun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacıklarını kırmadılar. Ama askerlerden biri O’nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı. Bunu gören adam (Yuhanna’nın kendisi) tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur.”

(İncil, Yuhanna 19:16-35)

Bütün görgü tanıkları, İsa’nın sadece bayılmadığı, fakat gerçekten öldüğünü aynı ağızla söylüyorlar.

Ayrıca Romalı bir idam komandosuna ait her bir asker görevini tam yerine getirme konusunda sorumlu tutuluyordu. Hata yapmak bir askerin ölümü demek olabiliyordu. Romalı yüzbaşı İsa’nın öldüğünü kendisine bildirince, Vali

Pilatus cesedin gömülmesine izin verdi.

(bkz. İncil, Markos 15:42-46).

Bütün görgü tanıkları şunu söylemekte bir oluyorlar:

- a) **Çarmıha asılan kişi İsa'nın kendisiydi.**
- b) **İsa çarmıhta gerçekten öldü.**

2. Tarihçiler bu duruma ne diyorlar?

Sûre 4:157-158 Mesih'in sonunu doğru bir şekilde tanımladıysa, bunu doğrulayan tarihi kanıtlar bulma olanağı var. Fakat birinci yüzyıldan kalma tarihi eserler arasında kanıt arasak da, Sûre 4:157-158'i doğrulayan bir tek eser çıkmıyor karşımıza. Tersine, o dönemden kalma tanınmış tarihi bilgiler Sûre 4:157-158 ile çelişiyor.

■ Nisa Sûresi 4:157'e göre İsa'yı öldürdüklerini sanan Yahudiler şöyle demişler: *"Allah'ın peygamberi, Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük"*. Oysa Yahudilerden kendisine karşı olanlar İsa'ya asla ,Allah'ın peygamberi' ya da ,Mesih' unvanlarını takmazlardı. Bunun yerine ona ,halkı saptıran' deyip etkinliği İblis'in gücünden kaynaklanıyormuş diye onu suçluyorlardı.²

■ Öyle sandıkları halde Yahudiler'in İsa'yı çarmıha asıp öldürmediklerini Sûre 4:157-158 vurguluyor. Oysa Yahudiler İsa'yı zaten idam edemezlerdi, çünkü Romalı muhafız birliği komutanı Seyanus henüz İ.s. 30 yılında idam etme hakkını onlardan almıştı.³

■ Eğer Yahudiler İsa'yı gerçekten idam etseydi, Musa'nın şeriatına göre uyguladıkları yöntem recm (taşlama) olacaktı, çarmıha asmak değil.⁴

² İncil, Luka 23:2; Matta 12:24; Babil'li Talmud, Sanhedrin 43a

³ İncil, Yuhanna 18:31; Yeruslimali Talmud/166, Sanhedrin, folyo 24b; tarihçi Tacitus ,Tarihçe' adlı eserinde; tarihçi Sueton,Tiberyus' adlı eserinde; ancak İ.s. 66 yılından itibaren Yahudiler yine idam edebiliyorlardı

⁴ Tevrat, Levililer 24:16; İncil, Markus 14:64

■ Yahudiler değil, Romalı askerler Vali Pilatus'un emri üzerine İsa'yı çarmıha gerek idam ettiklerini birinci yüzyıldan kalma tüm tarihi belgeler uyumlu bir şekilde söylüyorlar. Fakat bu olayda Yahudilerin de payı var, çünkü İsa'yı Romalı Vali Pilatus'un önünde suçlayıp idamını talep etmişlerdi.

Hıristiyanlar tarafından yazılmamış birinci yüzyıldan kalma tarihi belgeler de mevcuttur. Bunlar İsa'nın çarmıhtaki ölümünü herkesçe bilinen gerçek olarak değerlendiriyorlar.

Tarihçi Yosefus (İ.s. 37-100) Yahudilerin eski zamanları 18.3.3

"O dönemde İsa adında bilge bir adam ortaya çıktı [...] Birçok Yahudi ve Yunanlıyı peşinden sürükledi. [...] Halkın ileri gelenleri onun hakkında suç duyurusunda bulduktan sonra (Romalı vali) Pilatus onu çarmıha mahkûm etti. Ne var ki, onu sevenler yine sevgisine bağlı kaldılar [...] Ondan ismini alan Hıristiyanlar kabilesi varlığını günümüze kadar sürdürmektedir."

Romalı tarihçi Kornelius Tacitus (İ.s. 52-117) Tarihçe XV, 44

"Böylece Nero (İ.s. 54-68 Roma İmparatoru), [...] Hıristiyan ismini alan insanları suçladı ve işkence ettirmeye başladı. İsimleri, Tiberius imparator olduğu sırada Yahudiye valisi Pilatus tarafından idama çarptırılan Hıristos'tan (Mesih'ten) geliyordu. Bu zararlı batıl inanç bir süreliğine kontrol altına alındıktan sonra, yalnız ortaya çıktığı Yahudiye'de değil, diğer bölgelerde meydana gelen her türlü vahşet ile utanç verici şeylerin kutlandığı Roma'da bile tekrar güçleniyordu."

Demek İncil dışındaki kaynaklar da İsa'nın çarmıhtaki ölümünü tasdik ediyor.

3. Sûre 4:157-158'deki bilginin kaynağına ilişkin neler öğrenebiliyoruz?

Muhammed İsa'dan sonra 570-632 yıllarında yaşadı. Kendisi görgü tanığı değildi ve görgü tanıklarının ifadelerini bildiğine dair elimizde bilgi yoktur. İslamiyetin öğretisine

göre Muhammed, Allah'ın sözlerini melek Cebrail'den aldı.

Ancak bu görüş çelişkiye yol açıyor. Çünkü başka bir peygamber de melek Cebrail'in kendisine Allah'tan sözler ilettiğini söylüyor. Onun aldığı haber ise, Muhammed'in Sûre 4,157-158'de aktardığı haberine zıt düşüyor.

Söz konusu olan kişi Yahudi peygamber Daniel'dir. İsa'dan önce 610-530 yıllarında yaşadı. Hem Babil hem de Pers İmparatorluklarında devlet memuru olarak hizmet ediyordu.

"...daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam - Cebrail - akşam sunusu saatinde hızla uçarak yanıma geldi. "Daniel, sana anlayış vermek için geldim" diye açıkladı..."

(Tevrat, Daniel 9:21-22)

Melek Cebrail getirdiği vahiyde, İsrail halkının geleceğine ve gelecek Mesih'e⁵ ilişkin Daniel'e ayrıntılı bilgi sundu:

"...senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır [...] Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta [...] Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek..."

(Tevrat, Daniel 9:24-26)

Daniel 9:26'da söz edilen '*meshedilmiş olan*' İsa'dan başkası değildir! Bunu iki şekilde kanıtlamak mümkündür.

Birinci kanıt: Meshedilmiş olan, yani Mesih, ancak belirli bir süre⁶ geçtikten sonra öldürülecekti. Bu sürenin başlangıç ve bitiş tarihlerini yakından incelersek, birinci yüzyılın 32 yada 33 yılının ilkbaharında sona erdiğini keşfediyoruz, yani İsa'nın yeryüzündeki yaşamının son döneminde.

⁵ 'Mesih' İbranice bir sözcüktür, manası (kutsal mesh yağıyla yada Kutsa Ruh'la), meshedilmiş olan', Yunanca çevirisi ise, Hıristos'.

⁶ Yeruşalim'in tekrar inşa edilmesine buyruk verilince bu süre başlayacaktı. Pers İmparatorluğunun kralı Artakserkses İ.ö. 445/44 yılının ilkbaharında bu buyruğu verdi (bkz. Tevrat, Nehemya 1-2) O tarihten itibaren 7 ve 62, hafta', yani 69 x 7 yıl geçecekti, toplam 483 yıl veya 173.880 gün. Bu süre bittikten sonra Mesih öldürülecekti. Son olayları ön bildiren belirli Kutsal Kitap metinlerinde bir, hafta' yedi günlük değil, yedi yıllık bir süre anlamına geliyor, yılın uzunluğu da hep 360 gündür (bkz. Daniel 7:25; 9:24-27; 12:7; İncil, Vahiy 11:2-3; 12:6 ve 14; 13:5). 173.880 gün 365 günlük güneş yıllarına göre hesaplanırsa, süre birinci yüzyılın 32 veya 33 yılının ilkbaharında sona ermiştir.

İkinci kanıt: Mesih öldürüldükten sonra ne olacağını da melek Cebrail bildirmiştir, yani kentin ve kutsal tapınağın yıkılışı. İ.s. 70 yılında Romalı ordu gelip Yahudilerin bir ayaklanmasını bastırdı. Yeruslaim'i tekrar işgal edip hem şehri hem de Yahudilerin kutsal tapınağını ,yerle bir' ettiler. Tapınak bugüne dek yeniden inşa edilmedi. Tarihi olaya ilişkin önbildiri kelimesi kelimesine gerçekleştiğine göre, Mesih'in katledilmesine ilişkin ön bildiri de aynı şekilde gerçekleşmiş olmalıdır.⁷

Olaydan yaklaşık 570 yıl önce bir peygamber Mesih'in öldürüleceğini bildiriyor, olaydan yaklaşık 590 yıl sonra ise bir başka peygamber Mesih'in öldürülmediğini söylüyor. Sundukları bilgiyi melek Cebrail'den aldıklarını her ikisi söylüyorlar. Böylece iki ifade birbirine karşı duruyor.

İki ifade birbirine karşı durduğu zaman, kesin bir sonuca varabilmek için daha fazla tanıklara⁸ ve kanıtlara ihtiyaç duyarız.

Allah, vahiy yoluyla başka peygamberlere bu konuda bir şey bildirdi mi?

İlk önce Sûre 4:157-158'yi doğrulayan peygamberlere fırsat verilsin. Fakat Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlarca kabul edilen peygamberlerden hiçbirisi Kur'an'ı bu konuda desteklemiyor.

Bunun yerine Daniel'in söylediklerini doğrulayan birden fazla hak peygamber vardır. Allah onlara yalnız Mesih'in katledilmesini değil, bu ölümün ayrıntılarını bile vahiy yoluyla bildirmiştir.

İsa'dan yaklaşık 1000 yıl önce Davut peygamber yaşadı.

⁷ İ.s. 33 yılında Yeruslaim'in surları dışında, Romalı askerlerin eliyle.

⁸ Bir meseleyi kesinleştirmek için bir tek şahidin sözü yetmiyor. En azında iki veya üç şahit bulunması lazım. Bu ilke Tevrat'ta ve İncil'de, hatta Kur'an'da bile mevcuttur.

"...Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır."
(Tevrat, Yasa'nın Tekrarı 19:15)

"...söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın"
(İncil, Matta 18:16)

"...erkeklerinizden iki şahit gösterin. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden olmak şartıyla bir erkek iki kadın gösterin..."
(Kur'an, Bakara Sûresi 2:282)

Kendisi yaşlanıp doğal bir ölümle öldü.

Mesih'in ilerde çekeceği acıları ve ölümünü Allah kendisine vahiy yoluyla öyle açıkladı ki, Davut bunu sanki kendisi yaşıyormuş gibi aktardı - işte, haçlanmış bir kişinin deneyimi.

- 2 *Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? [...]*
14 *[...] Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor [...]*
15 *Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.*
16 *Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.*
17 *Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.*
18 *Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.*
(Zebur, Mezmur 22:1 ve 14-18)

Çarmıhtayken İsa'nın bu Mezmurun ilk sözlerini nasıl yüksek sesle okuduğunu görgü tanıkları bize anlatıyorlar. Demek, İsa çarmıhtayken bu Mezmuru kendi durumunu önceden bildiren bir peygamberlik sözü olarak kabul ediyordu.

(bkz. İncil, Matta 27:46; Markos 15:34)

Yeşaya peygamber İsa'dan önce 740-710 yıllarında görevini yaptı. O sadece İsa'nın çekeceği acıları, ölümü ve dirilişini önceden görmekle kalmadı. Bu ölümün derin anlamını ve Allah'ın bu ölüm aracılığıyla neyi amaçladığını da açıkladı:

"...bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi [...] Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını. Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden yaşayanlar diyarından atıldı [...]" (Mesih'in ölümü). Şiddete

başvurmadığı, ağzından hileli söz çıkmadığı halde (Mesih'in günahsızlığı), Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, ama öldüğünde zenginin yanındaydı. (Mesih'in gömülmesi) Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu olarak sunarsa soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak [...] (Mesih'in dirilişi) RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi [...] Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı. (Mesih'in şefaati)

(Tevrat, Yeşaya peygamber 53: 5-12)

İsa'dan sonra 34/35 yılında Etiyopya Kraliçesinin vezirlerinden birisi Yeruşalim'deki tapınağı ziyaret etmişti. Memleketine geri dönerken yukarıda aktarılan Yeşaya kitabının 53. bölümünü okuyordu. Şu soru kendisini meşgul ediyordu:

"...peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?" diye sordu. Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazılar'ın bu bölümünden başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi bildirdi."

(İncil, Elçilerin İşleri 8:34-35)

Demek, Kutsal Yazı'nın kendisi cevap veriyor: Yeşaya peygamberin 53. bölümde anlattığı kişi İsa'dan başkası değildir!

Zekeriya peygamber İsa'dan önce 520-518 yıllarında görevini yaptı. İsrail halkının en sonunda Mesih'in katline pişmanlık duyacaklarını Allah kendisine vahyetti.

"Bildiri: İşte RAB'bin İsrail'e ilişkin sözleri [...] Bana, yani deştiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak..."

(Tevrat, Zekeriya 12:1 ve 10)

Yahya peygamber İsa'nın yaşıtıydı ve kendisine olağanüstü bir saygı gösteriyordu. İsa'nın sonuna tanık olamadı, çünkü kral Hirodes Antipas, İsa'nın çarmıha gerilişinden yaklaşık

bir yıl önce adamlarına Yahya'nın başını kesmelerini emredip onu idam ettirdi. Bütün dünyanın günahını ortadan kaldıracak kurban kuzusunun İsa olduğunu Allah Yahya'ya vahiy yoluyla bildirmişti.

"Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!"

(İncil, Yuhanna 1:29)

Bu karşılaştırmanın sonucu nedir?

Başlangıçta sadece iki ifade birbirine karşı duruyordu. Artık durum değişti, çünkü Sûre 4:157-158'deki sözlerinin aksini ilan eden, Allah tarafından gönderilen beş peygamber karşımızda duruyor:

Daniel
Davut
Yeşaya
Zekeriya
Yahya

Onlardan üçü Mesih'in öldürüleceğini önceden açık bildiriyorlar. İki peygamber İsa'yı bir '*kurban kuzusu'na* benzetererek kanlı ölümüne işaretliyor. Yine iki peygamber '*bedenin deşilmesi'nden* bahsediyor, bir başkası '*ellerin ve ayakların delinmesi'ni* bile anlatıyor. Bunun en mantıklı açıklaması, çarmıha gerilen bir kişinin ellerinin ve ayaklarının çivilerle ağaç direklerine çakılmasıdır.

İnsanlar geleceği ve gaybı bilemezler. Şeytan ve kendisine hizmet eden cinler bile geleceği bilmez. Bu nedenle olay gerçekleşmeden (yüz)yıllar önce bu ayrıntılı bilgileri peygamberlere sağlayabilen Allah'tan başkası olamaz.

Önceden bildirilen olay birçok görgü tanığın önünde tam bildirildiği gibi gerçekleştiği anda, Allah peygamberlerin yazılarına hakikat mührünü basmış oldu!

Sûre 4:157-158 ancak olay gerçekleştikten yüzyıllar sonra duyuruldu. Bu durumda bazı çetin soruların ortaya çıkması kaçınılmazdır:

■ Allah tarafından vahiy almış olan beş peygamber bunu önceden bildiriyor, İsa'nın havârîlerinden üçü görgü tanığı olarak buna tanıklık ediyor ve birinci yüzyılda yaşamış iki tarihçi bunu tasdik ediyor:

İsa Mesih gerçekten çarmıhta öldü!

On güvenilir şahit böylece açık ve uyumlu ifadelerini sunmuş oldular. Başka ifadelerle birlikte bu ifadeler hemen hemen 2000 yıldan beri milyonlarca insanların inanç temelini oluşturuyor.

Kur'an, bunun aksine inansınlar diye insanları ikna etmek istiyorsa, yani İsa'nın ölmediğine, neden Nisa Sûresi 4:157 önceki peygamberlerin ön bildirimlerine ve havârîlerin görgü tanıklığına değinmiyor bile? Neden aksi görüşü için hiçbir kanıt sunmuyor?

■ Aksi görüşünün tek şahidi Muhammed mi, yoksa Sûre 4:157-158'deki mesajını doğrulayan ikinci veya üçüncü şahit var mı? (bkz. Sayfa 7'de bulunan dipnot)

■ Kanıt ve belgeler durumu böyleyken bir mahkeme acaba ne karar verirdi?

Bu sorular ışığında Sûre 4:157-158'deki bilgiyi siz nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu bilgi nereden geldi, her şeyi bilen Allah'tan mı, insandan mı?

4. Bu olay Allah'ın karakteri, davranışları ve niyetleri konusunda bize neler bildiriyor?

Allah'ın Sûre 4:157-158'deki müdahalesi ilk bakışta peygamberi kurtarmak için Allah'ın harika bir kurtarma eylemi

olarak karşımıza çıkıyor. Allah İsa'yı utanç verici bir ölümden kurtarmıştır.

İkinci bakışta farklı bir resim karşımıza çıkıyor. İsa'nın çarmıha asılıp orada öldüğüne inansınlar diye, Allah İsa'nın düşmanlarına tuzak kurmuş. Olayın sadece öyle görünmesini sağlayarak onları kandırmıştır.

Âl-i İmrân Sûresi 3:54'e bakarsak bunun bir yanlış anlama olmadığını görüyoruz. Orada Allah ,tuzak kuranların en hayırlısıdır' diye tanımlanıyor.

54. Onlar tuzak kurdular; Allah da tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

(Tuzak kurmak' diye tercüme edilen Arapça sözcük ,mekera', ,hileye başvurmak', ,aldatmak' veya ,gizli plan yapmak' diye de tercüme edilebilir. Kş. Sûre 8:30; 10:21)

Allah'ın tuzak kurması sadece İsa'nın düşmanlarının tuzak kurmalarına karşılık olsaydı, kimse burada o kadar büyük bir sorun görmezdi. Hiç kimse hileleriyle her şeye gücü yeten Allah'a karşı başarılı olamaz, sonuçta aldatılan kendisi olacak.

Oysa Allah, kurduğu tuzağını İsa'nın dostlarına açıkladığına dair ortada en küçük delil yoktur.⁹ Tam tersine, İsa'nın annesi Meryem ve imanlı havâîleri bizzat kendi gözleriyle O'nun çarmıhta nasıl öldüğünü gördüler. Hayatlarının sonuna kadar her yerde İsa'nın çarmıhta gerçekten öldüğünü ilan ettiler. Görgü tanıkları sağken, yani birinci yüzyıl boyunca, bunun aksini iddia eden hiç kimse olmadığını bütün tarihi belgeler de kanıtıyor.

⁹ Ancak İsa'dan sonra 133 yılında Basilides (İ.S. 85-150) adında bir gnostik öğreti yanlısı ortaya çıktı. O bir Hıristiyan değildi, çünkü iki ayrı Tanrıya inanıyordu. Bir taraftan bu maddi evreni yaratan kötü bir ilaha, öbür taraftan İsa'nın iyi Babası'na. İsa'nın yerine Aramatyalı Yusuf'un öldüğünü iddia ediyordu. İsa'nın, ölebilecek, et ve kemikten oluşan bir bedene sahip olmadığını savunuyordu. Bu nedenle hiçbir tarihi dayanağı olmadan bu çareye başvurmuştu.

Bundan sonra ancak 14. yüzyılda İncil'i Barnaba adlı bir eser yazıldı. İsa'nın yerine ihanetçi Yahuda'nın çarmıha gerildiğini iddia ediyor. Bu kitabın İsa'nın zamanında yaşayan Barnaba tarafından yazıldığı iddia ediliyorsa da, bu imkansızdır. Çünkü eseri kaleme alan kişi, hakiki Barnaba'nın asla düşmeyeceği birçok tarihi ve coğrafik hatalar yapmıştır. 14. yüzyıla ait ayrıntıları da tespit edildi. Eserin ortacağında uydurulmuş bir sahtelik olduğu böylece kanıtlanmıştır.

Bu durum huzur kaçıran bazı sorulara neden oluyor:

■ Allah İsa'nın havârîlerini de mi aldatıp yaşamları boyunca yanlış şeye inanmalarına neden oldu?

■ Ya önceki hak peygamberler? Allah onlara Mesih'in öldürüleceğini vahiy yoluyla bildirince onları da önceden mi aldattı?

■ Ya Muhammed'in ortaya çıkışına değin 600 yıl boyunca peygamberlerin sözlerine ve havârîlerin tanıklığına iman ederek yaşayan ve ölen milyonlarca insanların durumuna ne dersiniz? Hepsi Allah'ın hilesine mi kurban oldular?

Bu sorulara ya ,evet' ya da ,hayır' cevabı verilebilir. Her iki seçeneğin sonuçları oldukça geniş ölçülü ve ağırdır.

a) Eğer birisi yukarıdaki sorulara ,evet' cevabını verecek olursa, aynı anda Allah hakkında korkunç bir şey iddia etmiş olur. Yani, Allah'ın imanlıları bile aldatan bir dolandırıcı olduğunu söylemiş olur. (haşa, bu olamaz!)

b) Eğer birisi yukarıdaki sorulara ,hayır' cevabını verecek olursa, Allah hakkında gerçeği söylemiş olur. Yani, Allah'ın her türlü yalan ve dolandırıcılıktan nefret ettiğini. Aynı zamanda ne peygamberlerin ne de havârîlerin Allah tarafından aldatıldığını doğrulamış olur. Yani, İsa'nın çarmıhtaki ölümüne ilişkin vahiy aldıkları, tanık oldukları, duyurdukları ve yazdıklarının gerçek olduğunu.

Yukarıdaki soruları siz nasıl yanıtlıyorsunuz?

Mesihinin böyle utanç verici bir ölümle ölmesine Allah nasıl izin verebilir?

Özellikle birisi İsa'nın çarmıhtaki ölümünü tarihi gerçek olarak kabul ederse, soruların en önemlisi bu kalıyor. İsa, öldürüleceğini havârîlerine önceden bildirdiği zaman kafalarını kurcalayan soru da buydu.

"Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı."

(İncil, Matta 16:21)

İsa'nın bu ön bildirisine havârîleri hemen tepki gösterdiler. Onikiler'in sözcüsü olan Petrus diğerlerinin de düşünüp hissettiklerini dile getirdi.

"Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi.«

(İncil, Matta 16:22)

Petrus'un iyi niyetli olduğunu bildiği halde, İsa onun düşüncelerindeki temel hatasını kendisine göstermeye gerek duydu.

"Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi, "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür.«

(İncil, Matta 16:23)

İsa'nın çarmıhtaki ölümü Allah'ın ta baştan planlayıp amaçladığı şey olabilir mi?

İsa'nın çarmıha gerilişi kaza sonucu değil, tersine, baştan beri Allah'ın planı olabilir mi? Yani, Allah her şeyin böyle olmasını mı istedi? Ve gerçekten öyledir: Olay gerçekleşmeden yüzyıllar önce Allah tasarısını peygam-

berlerine bildirmiştir:

"...Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, acı çekmesini istedi..."

(Tevrat, Yeşaya 53:10 - İ.ö. 730 yıllarında)

Hiçbir zaman günah işlemeyip en ufak hata yapmamış tek kişi İsa Mesih'tir. Eğer Tanrı özellikle İsa'nın bu korkunç şekilde acı çekip ölmesine izin verirse, daha yüksek bir amacı olması gerek.

Sadece İsa'nın çarmıhtaki ölümü buna çare sağlayabilecek kadar umutsuz bir durum olabilir mi?

Allah'ın yasasına göre günah ile ölüm arasında koparılamaz bir bağlantı vardır. Allah'ın buyruklarını çiğneyen kişi ölmeye mahkumdur (bkz. Tevrat, Yaratılış 2:17). Bu nedenle ilk insan çiftinin itaatsızlığı da büyük sonuçları doğurdu. Suçsuzluklarını ve saflıklarını yitirip Cenneti terk etmek zorunda kaldılar. Bir süre sonra öldüler. Günahkârlık ve ölümlülük o zamandan beri bütün insanların halidir.

■ İnsanlar artık Cennet dışında yaşıyorlar, ilk insan çiftinin henüz bildikleri, Yaratan'la o güven dolu beraberlikten yoksun kalarak.

■ Allah'ın iyi buyruklarını çiğnemiş olmaları, yüreklerinin yozlaşmış ve lekelenmiş hali insanları yaşam kaynağı olan kutsal Allah'tan ayırt edip uzak tutuyor.

■ İnsanlar bu durumda kaldıkları müddetçe tek beledikleri şey ölüm ve yargı günüdür - yaptıkları her bir eylem için Allah'a hesap verip hükümlerini alacakları gün.

Bu gerçeği inkâr etmek faydasızdır, üstelik insan içinde bulunduğu bu halini değiştirecek güçte değildir.

Doğru kişi doğru olmayanlar için ölüyor

Günah ile ölüm arasındaki bağlantı öyle sıkı olduğu için, günahlı insan için umut yoktur - tek çaresi, günahsız bir kişinin gelip günahlı insanın hem hükmünü hem de cezasını üstlenmesidir. İşte, mutlak bir şekilde doğru olan İsa bunu yaptı ve böylece Allah'ın planını gerçekleştirdi.

Daha önceki peygamberler olay gerçekleşmeden önce bunu bildirmiş oldular. Yeşaya peygamber Allah'tan vahiy alarak o acıları ve ölümü İsa'nın bizim yerimize yüklediğini ön gördü.

"...bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi..."

(Tevrat, Yeşaya 53:4-6)

İsa'nın, asıl ve gerçek kurban kuzusu olarak bütün insanlık yerine öleceğini, Allah Yahya peygambere de açıklamıştı.

"Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!"

(İncil, Yuhanna 1:29)

Daha önce efendisinin acı çekip ölmesine aşırı karşı çıkmış olan havârî Petrus bile sonra bu olayda Allah'ın harika kurtuluş planını keşfetti. Yazdığı sözleri şöyle:

"Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü..."

(İncil, 1. Petrus Mektubu 3:18)

Siz nasıl karar vereceksiniz?

a) İsa'nın çarmıhtaki ölümünü gereksiz ya da etkisiz olarak gösteren, veya İsa'nın çarmıhta hiç ölmediğini (bütün kanıtlara karşı) hâlâ savunan kişi, Allah'ın bizim için tasarladığı kurtuluş planını redd ediyor.

b) Kurtuluşa, günahlarının bağışlanmasına ve arınmaya acil ihtiyacı olduğunu itiraf eden, ve kendi suçunun fidyelerini İsa çarmıhta ölecek ödemiş olduğunu imanla kabul eden kişi ise, Allah'ın bizim için tasarladığı kurtuluş planını kabul ediyor.

İsa gerçekten ölüp o cuma günü gömüldüğü halde henüz pazar sabahında mezarı boştu. Allah kendisini ölümler arasından diriltti.

Dirilmiş olan İsa aynı günde havâriyelerine görünüp yaslarını sevinçe dönüştürdü. Ellerinde ve ayaklarında çivilerin bıraktığı izlerine dokunmalarına izin verdi, gözleri önünde yemek yedi. Kırk gün sonra gözleri önünde yukarıya göğe, yani Allah'ın huzuruna kaldırıldı. Rab ve Kurtarıcı İsa yaşıyor!

Bizleri kurtarmak için İsa sevgisinden dolayı yaşamını feda etti. Rab İsa'ya gelip kurtulmak için kendisine yakaran herkes için bu kurtuluş, bugüne dek hazır bulunuyor.

"Rab'be yakaran herkes kurtulacak."

(İncil, Romalılara Mektup 10:13)

■ İsa dirildi ve yaşıyor. Bu nedenle dua ederek O'nunla konuşabilirsiniz.

■ Günahlarınızı O'na itiraf edip suçlarınızı affetsin diye O'ndan dilekte bulunun. Sizin de günahlarınızı gidermek için çarmıhta öldüğü için O'na şükredin.

■ Allah'ın hoşnut olmadığını bildiğiniz şeylerden kararlı bir şekilde vazgeçin. O'na güvenin ve bütün hayatınızı Rab İsa'nın ellerine teslim edin.

Bu konularda daha fazla bilgi edinmek veya bizimle diyaloga girmek istiyorsanız, çekinmeden bizimle irtibat kurun.

Kaynaklar

Kutsal Kitap, Eski Antlaşma, © The Translation Trust, 2001
Yeni Antlaşma, © The Bible Society in Turkey, 2001

Kur'an, Diyanet İşleri Bakanlığının Meali (Yeni)
Diyanet İşleri Bakanlığının sitesinde de bulunan bu meal,
bakanlığın resmi mealidir. Meali Doç Dr. Halil ALTUNTAŞ ve
Dr. Muzaffer ŞAHİN hazırlamışlardır.

Kutsal Kitap Bilgilendirme Merkezi

IMAN ∴ GLAUBE

Kutsal Kitap Bilgilendirme Merkezi

Postfach 410161

44271 Dortmund

Deutschland-Germany

www.iman-glaube.de